

ת"פ (באר שבע) 7684-08-22 - מדינת ישראל נ' פלונית

ת"פ (באר-שבע) 7684-08-22 - מדינת ישראל נ' פלונית/שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 7684-08-22

מדינת ישראל

נגד

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד רעות אביטל

בית משפט השלום בבאר-שבע

[17.06.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

גזר דין

- הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 ובעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גניבה והיזק לרכוש במזיד לפי סעיפים 380, 384, 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
- מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתלונן שכר דירה והשכיר לנאשמת יחידת דיור במקום בשכירות משנה. בין הנאשמת למתלונן נתגלע ויכוח בנוגע לשכירות ובנוגע לבקשת המתלונן שהנאשמת תעזוב את יחידת הדיור.
- בתאריך 06.04.21 הנאשמת חיבלה במנעול דלת דירת המתלונן בכך שדחפה פיסת עץ למנעול הדלת תוך שהיא גורמת נזק למנעול. במועד זה הנאשמת גנבה מסלון דירתו של המתלונן וללא הסכמתו דרכון הנושא פרטיו ואת חוזה השכירות אשר ברשותו ושרפה את החוזה בחצר הבית.
- בתאריך 14.04.21 בשעה 11:00 או בסמוך לכך הנאשמת הגיעה לדירה של המתלונן אשר דלת הכניסה שלה הייתה פתוחה וניסתה ליטול את מפתחות הדירה שהיו בתוך מנעול הדלת. המתלונן ניגש לדלת על מנת לסגרה, אך הנאשמת נעמדה בין הדלת למשקוף באופן שמנע ממנו לסגור את הדלת, כשהיא מנסה ליטול את המפתחות ממנעול הדלת. כשהושיט המתלונן את ידו כדי לקחת את המפתחות, הנאשמת תקפה אותו בכך שדחפה אותו. כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות שריטה באצבע יד ימין באורך של כ-2 ס"מ.
- במועד זה בסמוך לשעה 15:00 הנאשמת החזיקה בדירתה בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 30 גרם לצריכתה העצמית מבלי שקיבלה לכך היתר כדן.
- ביום 01.01.23 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה ותורשע בכתב האישום המתוקן, תופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, שבמסגרתו, לבקשת הסנגורית, תיבחן אף אפשרות ביטול ההרשעה, ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.
- תסקיר שירות המבחן
- בעניינה של הנאשמת הוגשו שני תסקירים של שירות המבחן, האחד ביום 01.06.23 והשני ביום 31.12.23 לאחר שהנאשמת שולבה בהליך טיפולי.

5. מהתסקיר שהוגש ביום 01.06.23 עולה כי הנאשמת בת 32, רווקה, מתגוררת בXXXXX. שירות המבחן סקר את נסיבות חייה של הנאשמת, המסגרת המשפחתית בה גדלה, התבגרותה וקשיים שהתמודדה עימם במהלך חייה ובכללם אלימות פיזית ורגשית שחוותה מהוריה ומאחיה ואי השתלבותה במסגרת תעסוקתית מסודרת.
6. שירות המבחן התייחס למצבה הנפשי של הנאשמת וציין כי הנאשמת מוכרת למערכת בריאות הנפש החל מאוגוסט 2022 בשל אפיזודות דיכאוןיות במסגרת הפרעת אישיות גבולית ושימוש כרוני בקנביס ומוכרת במל"ל כבעלת 40% נכות נפשית ו-100% אובדן כושר עבודה.
7. שירות המבחן עמד בתסקירו על ההיסטוריה העבריינית של הנאשמת וציין כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, תיארה צריכת סמים מסוג קנאביס מגיל 17 בנסיבות חברתיות ובהמשך נהגה לחפש ולצרוך את הסם באופן תדיר יותר לשם הדחקה של כאבים רגשיים ונפשיים.
8. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשמת הודתה בביצוע העבירה ולקחה אחריות על מעשיה. הנאשמת תלתה סיבת ביצוע העבירה בכך שהייתה שרויה במצב של לחץ והשפלה וחשה תחושת חוסר אמון. לטענתה, טרם ביצוע העבירה ישבה עם המתלונן וחבר נוסף והם שיתפו אותה על תכניות שברצונם לבצע בדירה ובעקבות זאת נלחצה. לאחר קיום השיחה המתלונן שלל את התכניות העתידיות שהיו על הפרק וטען שרצה לבדוק את תגובתה. בעקבות זאת הנאשמת חשה חוסר אמון, הסתגרה, היא רצתה להתנתק מהסיטואציה והתגלע ויכוח בינה ובין המתלונן. המתלונן ביקש ממנה לעזוב את הדירה באופן מידי ללא התראה מוקדמת ומשכך התפרצה באלימות.
9. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתמודדת עם מצבים נפשיים מורכבים אשר מקשים עליה בתפקוד היום יומי וכי היא זקוקה לליווי אינטנסיבי. התנהלות הנאשמת מתאפיינת בדחיסה רגשית סביב יחסים בינאישיים וכאשר מרגישה תחושת השפלה, פגיעה בכבודה, תסכול וחוסר אונים, מסתגרת בעצמה ואלה מצטברים לכדי כעס רב. עוד צוין כי הנאשמת נעדרת כלים להתמודדות עם רגשותיה ועלולה לפעול באופן פזיז ואלים כדי להחזיר לעצמה את תחושת השליטה וכי קיים חשש להתפרצויות חוזרות. מנגד, שירות המבחן ציין כי הנאשמת שיתפה פעולה באופן רציף ומלא, כי היא מודעת לדפוסי התנהגותה ובעלת מוטיבציה גבוהה לטיפול וליווי וכי ההליך המשפטי מהווה עבורה גורם מרתיע ומציב גבול.
10. הנאשמת הביעה נכונותה להשתלב בהליך טיפולי והחלה לפעול במספר אפיקי טיפול.
11. מתסקיר משלים שהוגש ביום 31.12.23 עולה כי בתאריך 01.08.23 הנאשמת השתלבה בקבוצה טיפולית, מגיעה למרבית המפגשים, משתתפת פעילה בקבוצה ומשתפת בתכנים אישיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מאופיינת בדפוסים של אימפולסיביות, קשיי יסות ותפיסות מוטעות. ניכר כי הנאשמת בעלת ציפיות גבוהות ולא בהכרח מותאמות מהסובבים אותה והדבר גורם לה להתאכזב ולהיפגע ולפעול באופן אלים.
12. שירות המבחן התלווה לפגישה של הנאשמת אצל פסיכיאטר בבית החולים סורוקה, שם נמסר כי היא מאובחנת עם הפרעת אישיות - בלתי יציבה רגשית ועם פוסט טראומה, נמצאת במעקב פסיכיאטרי והומלץ לה על טיפול תרופתי, בו היא טרם החלה.
13. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת מוטיבציה גבוהה ומחויבות לעריכת שינוי מעמיק באורחות חייה, מביעה צער וחרטה על מעשיה ועוברת תהליך טיפול משמעותי. לצד זאת, זקוקה להמשך ליווי, תמיכה וסיוע על מנת לשמר את הליך השינוי ולסייע לה בתפקודה כיום ולטווח הארוך. לנוכח האמור ולאור התרשמות שירות המבחן כי הרשעה פלילית עלולה להוות חסימה באפשרויות התפתחות הנאשמת ובדימוי העצמי של הנאשמת, שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתה בדיון, צו מבחן למשך שנה שבמהלכה הנאשמת תשולב בקבוצה טיפולית ושל"צ בהיקף של 150 שעות.

טענות הצדדים לעניין העונש:

14. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשמת מתחם ענישה אחד הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לתמיכה בעמדתו העונשית ב"כ המאשימה הפנה למספר גזרי דין, אתיחס לחלקם בהמשך.
 15. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, על התוצאות הקשות הנובעות מביצוע העבירות ועל הצורך בהתמודדות עם עבירות אלו בצורה אפקטיבית כדי למנוע את התפשטותן.
 16. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה ביקש להתחשב בעובדה שהדרכון שנגנב למתלונן הושב לו על ידי הנאשמת רק לאחר הגשת התלונה כנגדה: לא השתלבה מעולם במסגרת תעסוקתית יציבה ובמועד הגשת התסקיר לא עבדה; מעידה על עצמה כבעלת דפוסי התנהגות אימפולסיביים ומבינה כי דפוסים אלו מסכנים אותה; עושה שימוש כרוני בסמים מסוג קנבוס, רואה עצמה כמכורה וזקוקה לסיוע חיצוני.
 17. ב"כ המאשימה התייחס להתרשמות שירות המבחן כי הנאשמת עורכת מאמצים רבים בנוגע להליך הטיפולי ומראה נכונות ומחויבות לעריכת שינוי משמעותי בחייה וטען כי טרם התקבלה בשירות המבחן בדיקת שתן או עדות כלשהי לכך שהנאשמת נקיה משרידי סם.
 18. בתוך המתחם ב"כ המאשימה הסכים לחרוג לקולא ממתחם העונש לאור העובדה שהנאשמת מביעה צער וחרטה על מעשיה והחלה את השתלבותה בקבוצה טיפולית בה עוברת תהליך טיפול משמעותי ועתר למספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי למתלונן והתחייבות.
 19. באשר לבקשת הנאשמת לבטל את הרשעתה, ב"כ המאשימה התנגד להמלצת שירות המבחן וטען כי לא הוכחו התנאים הקבועים בהלכת כתב לסיום הליך ללא הרשעה - נסיבות העבירה הן חמורות ואינן מאפשרות את ביטול ההרשעה, כמו כן לא הוכחה פגיעה אנושה בשיקומה של הנאשמת ובתעסוקתה.
 20. ב"כ הנאשמת ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשמת. נטען כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה לפגוע בדימוי ובביטחון העצמי של הנאשמת וכך לפגוע בשיקומה. בנוסף נטען כי הנאשמת השתלבה לראשונה בחייה במעגל התעסוקה בבית ספר כסייעת חינוכית לתלמיד והרשעה פלילית תפגע בתעסוקתה. לגבי סוג העבירות נטען כי אין מדובר בסוג עבירות שאין מקום להימנע מהרשעה וכי קיימת פסיקה בהם נמנע בית המשפט מהרשעה במקרים דומים וחמורים הרבה יותר.
 21. לחילופין ב"כ הנאשמת עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל-4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ולהשית על הנאשמת של"צ בהיקף של 150 שעות וצו מבחן.
- במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, נטען כי מדובר בתקיפה ברף נמוך מאוד של שותף לדירה במסגרת ויכוח, כאשר המתלונן נעל את הדלתות ומנע מהנאשמת להיכנס לדירה, היא פתחה את הדלת ובלהט הוויכוח כשהיא אחזה לו ביד נגרמה לו שריטה שהובילה לקילוף העור ולחבלה ברף נמוך. במסגרת נסיבות ביצוע העבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, נטען כי במסגרת הטיפול הפסיכיאטרי הוחלט על טיפול בתרופות קונבנציונליות תחת טיפול בקאנביס, לכן כיום אין שימוש בקנאביס ולא הוגשה בקשה לקנאביס רפואי.

ב"כ הנאשמת ביקשה להתחשב בעובדה שהנאשמת עברה הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן בו קיבלה כלים להתמודדות עם מצבי דחק ואשר הביא לשינוי ולקייחת אחריות על ידי פנייה לפסיכיאטר וכניסה למסגרת תעסוקתית. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ב"כ הנאשמת ביקשה להתחשב בנסיבות חייה הכוללות התעללות ארוכה וממושכת מאחיה ומהוריה וטראומות קשות שלא טופלו שהביאו להתקפי זעם וחוויות אימפולסיביות לאורך השנים, במצבה הנפשי כמתואר בתסקיר שירות המבחן, בעובדה שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, הודתה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי יקר, לקחה אחריות על מעשיה, הצטערה על ביצוע העבירות, ביקשה עזרה והשתלבה כסייעת בבית ספר מזה כחצי שנה.

22. הנאשמת בדבריה לעונש, הביעה חרטה על מעשיה וטענה שביצעה את העבירות בתקופה חשוכה בחייה בה הייתה בודדה ללא כל תמיכה כלכלית ונפשית ולאחר שהמתלונן הפעיל את הטריגר שעורר את התנהגותה. הנאשמת טענה כי כיום כשנתיים לאחר קרות האירוע היא נמצאת במקום אחר בחייה, מקבלת עזרה מביטוח לאומי ומטופלת לפוסט טראומה. לטענתה, בנתה לעצמה מעטפת טיפולית ומרגישה שיש לה בסיס להישען עליו.

ראיות לעונש

23. המאשימה הגישה דוח רפואי של המתלונן ממד"א מיום 14.04.21 (ת/1) ותמונות חבלה של המתלונן (ת/2), מטעם הנאשמת העיד מר אלברט פנוילו.

24. מר אלברט פנוילו, סיפר כי ביצע מספר פרויקטים בשותפות עם המתלונן והכיר את הנאשמת מספר חודשים לפני מועד ביצוע העבירה. לטענתו, הנאשמת פעלה מתוך אימפולסיביות, התנצלה על מעשיה, החלה לעבוד, עוברת תהליך משמעותי ויש ליתן לה הזדמנות נוספת.

דיון והכרעה:

דין הבקשה לביטול הרשעתה של הנאשמת - להידחות:

25. סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי משהוכחה אשמתו של נאשם בביצוע עבירה פלילית, יש להרשיעו. סעיף 71 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 קובעים את המסגרת הנורמטיבית, המאפשרת לבית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם, אף אם נמצא כי הוא עבר עבירה פלילית.

26. ההלכה הפסוקה קבעה כי הימנעות מהרשעה היא החריג שבחריגים. בהתאם לפסיקה, בית המשפט יחרוג מכלל הרשעת נאשמים שנמצאו אשמים רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל

27. בע"פ 9893/06 אסנת לאופר נ' מדינת ישראל בית המשפט הבהיר כי סיום הליך ללא הרשעה פלילית יהיה: "במצבים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי...".

28. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337, 342 (להלן: הלכת כתב) בית המשפט קבע שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

מן הכלל אל הפרט -

29. יישום המבחנים שנקבעו בהלכת כתב בענייננו מוביל למסקנה כי עניינה של הנאשמת אינו נמנה על אותם מקרים חריגים שקיימת בהם הצדקה להימנעות מהרשעה: הנאשמת לא עמדה בנטל להוכיח פגיעה מוחשית בפרנסתה ובשיקומה, כמו כן היא לא הוכיחה כי נסיבות ביצוע העבירות מאפשרות חריגה מהכלל והימנעות מהרשעתה.
30. באשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשמת הורשעה בריבוי עבירות שבוצעו בשלושה אירועים שונים בסמיכות זמנים - אירוע ראשון של היזק לרכוש במזיד וגניבה, אירוע שני כעבור 8 ימים של תקיפה הגורמת חבלת של ממש ואירוע שלישי של החזקת סמים לצריכה עצמית. נסיבות כל אחד מהאירועים אינן חמורות ומאפשרות הימנעות מהרשעה כשהן עומדות לבדן, אולם מקבץ האירועים והעבירות, תוך פגיעה בערכים מוגנים רבים ופוטנציאל הסלמה, מחייב התייחסות עונשית הולמת ואינו מאפשר ביטול הרשעה.
31. הנאשמת אף לא הוכיחה שהרשעה בדיון עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומה - הנאשמת לא הוכיחה פגיעה ממשית וקונקרטי, ברורה ומוחשית שעלולה להיגרם לה היה וההרשעה תיוותר על כנה. ב"כ הנאשמת טענה לאפשרות פגיעה בדימוי ובביטחון העצמי של הנאשמת. פגיעה בדימוי העצמי היא נחלת כל נאשם שזו לו הרשעה ראשונה והיא לא עולה כדי פגיעה מוחשית וקונקרטית המאפשרת הימנעות מהרשעה. לגבי החשש שהביעה ב"כ הנאשמת לפגיעה בהמשך עבודתה של הנאשמת כסייעת חינוכית לתלמיד - לא הוצגה אסמכתא לטענה שהנאשמת השתלבה בעבודה בבית ספר כסייעת חינוכית ולא הוגשה אסמכתא לטענה כי הרשעה עלולה לפגוע בהמשך העסקתה.
- ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה בה בוטלה הרשעה בעבירות סמים, אולם לא הראתה אף לא מקרה אחד בו בוטלה הרשעה במקבץ עבירות כפי אלה בענייננו - סמים לצריכה עצמית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד וגניבה.
32. בפסיקה עניפה של בתי המשפט נקבע כי אין די באמירות בעלמא ובפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי עתידי כדי להימנע מהרשעה. בעפ"ג 10722-09-22 אוהד ישראל כוכבי נגד מדינת ישראל, עמד בית המשפט על כך ש"בבוא ביהמ"ש לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי ואין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד".
33. במצב דברים זה, אל מול הפגיעה האישית בנאשמת, עומד האינטרס הציבורי המחייב מבט של בית המשפט על שיקולי ענישה והרתעה. נסיבות כפי שפורטו לעיל, מחייבות הותרת ההרשעה על כנה.
34. לאור האמור לעיל, לא מצאתי לבטל הרשעתה של הנאשמת.
35. לא נעלמה מעייני המלצת שירות המבחן על סיום ההליכים באי הרשעת הנאשמת, ואולם לצד חשיבותה היא מהווה המלצה בלבד אותה נדרש בית המשפט לבחון בעין שיפוטית תוך בחינת שיקולי ענישה נוספים. קביעת מתחם העונש ההולם -
36. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.
37. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
38. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשעה הנאשמת מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים.

בענייננו מדובר ב - 3 אירועים שונים ומספר עבירות, אולם לאור סמיכות הזמנים בה בוצעו העבירות והמבחנים שנקבעו בפסיקה, הצדדים מסכימים כי מדובר במסכת עבריינית אחת וכך גם אני מורה. לאור האמור יש לקבוע מתחם עונש אחד כולל לאירועים כולם, תוך מתן ביטוי לעובדה כי בוצעו מספר עבירות במספר הזדמנויות.

39. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות: עבירות סמים פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על ביטחון ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים, הבאה לידי ביטוי בנזקים גופניים ונפשיים ישירים למשתמשים ובנזקים עקיפים לציבור בהיותם מחוללי פגיעה.

עבירות תקיפה פוגעות בערכים החברתיים של שלמות הגוף, בטחונו ושלווה נפשו של הפרט. בע"פ 759/16 תאמר ג' בארין נ' מדינת ישראל בית המשפט העליון חזר והדגיש הצורך בתגובה עונשית הולמת כנגד מי שמעורב במעשי אלימות:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו... וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתתפות עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה".

בביצוע עבירות הגניבה וההיזק בזדון נפגעו ערך הקניין בזכות המתלונן ליהנות מרכושו ללא הפרעה. בדנ"פ 2334/09 ישראל פרי נ' מדינת ישראל (23.05.11), בית המשפט העליון עמד על חשיבות ההגנה על זכות הקניין:

"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה. איסור זה מקורו בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת כזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה".

40. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו: נוכח העובדה שמדובר בעבירות שבוצעו בהפרש של כשבוע זה מזה ושכתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלונן חבלה ומנגד העובדה כי העבירה בוצעה בלהט הרגע ללא תכנון מוקדם, סם הקנבוס שנתפס הוא לשימוש עצמי והנזק שנגרם לגוף ולרכוש אינם קשים, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית.

41. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות המשלבות פגיעה ברכוש, אלימות וסמים מעלה מנעד רחב בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לבחון את הפסיקה שתובא להלן בהתאמות הנדרשות ובשים לב לפער בין המקרים השונים לנסיבות המקרה שלפנינו:

עפ"ג (ב"ש) 22342-02-23 ניסים וקנין נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את המתלונן בכך שהכה אותו במכת אגרוף והפיל אותו לרצפה. כתוצאה מכך נגרמו לו חבלות בדמות פצעי שפשוף בידיים ובמרפק. בהמשך לכך שבר את הטלפון של המתלונן ואת משקפי השמש שהיו ברשותו. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח וגזר על הנאשם 45 ימי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער לאור נסיבותיו האישיות וגזר עליו 80 שעות של"צ לצד עונשים נלווים.

ת"פ (י-ם) 29065-04-19 מדינת ישראל נ' שי יצחק ארז: הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד. ע"פ עובדות כתב האישום הנאשם הזיז רכוש שאינו שייך לו ועקר פרחים השייכים למתלוננים בשל רצונו להקים סוכה בחצר הבניין. כשהעירו לו המתלוננים על התנהגותו, דחף את המחסן וכתוצאה מהדחיפה קיבלה המתלוננת מכה בפניה, נגרם לה חתך בעין שמאל ונשברו משקפיה. בהמשך לכך דחף הנאשם את המתלונן אשר נפל, נגרמו לו חבלות ומשקפיו נשברו. בית המשפט קבע מתחם הנע בין של"צ ו/או מאסר על תנאי עד למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי לעבירת התקיפה וחודש מאסר על תנאי לעבירת היזק לרכוש במזיד לצד צו מבחן לתקופה של 12 חודשים ועונשים נלווים.

ת"פ 60328-05-22 מדינת ישראל נ' אבו מור : אליו הפנה ב"כ המאשימה: הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את אביו מכיוון שלא נתן לו כספים בכך שדחף אותו באמצעות ידיו וכתוצאה מכך נפל האב ארצה, על גבו וראשו נחבט במדרגות שבבית ונגרמו לו חבלות של ממש בדמות מכאוב בגבו, בראשו ובצווארו. בית המשפט קבע מתחם שנע בין תקופת מאסר שבין 8-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ (שלום ת"א-יפו) 50018-07-17 מדינת ישראל נ' יוסף אלנבארי : הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת גניבה בכך שנכנס לאתר בנייה השייך למנהלת הרכבת הקלה ולקח דיסק עבודה. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה לצד של"צ ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן חודשיים אשר ירוצה במצטבר (סה"כ 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות), 5 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות.

ת"פ 6766-02-20 (ב"ש) מדינת ישראל-תביעות נגב נ' קטיה אפשטיין : הנאשמת הורשעה בעבירה של גניבה לאחר שלקחה פריטי ריהוט ישנים מדירה ששכרה ללא הסכמת הבעלים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה למאסר בפועל למשך מספר חודשים וגזר על הנאשמת תוך התחשבות בהעדר עבר פלילי, נסיבות חיים קשות והיותה אם יחידנית ל - 2 ילדים, אחד מהם בעל צרכים מיוחדים - 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים ופיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.

ת"פ 18280-06-19 מדינת ישראל נ' אלי יוחיבי: הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בכך שהחזיק 38.5 גרם קנבוס. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו הפלילי הארכת שני מאסרים מותנים שהושתו עליו (בני 6 ו-4 חודשים), של"צ בהיקף של 140 שעות, צו מבחן למשך 12 חודשים ועונשים נלווים. 42. ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 2797-09 גולן נ' מדינת ישראל - בו הורשע הנאשם בעבירת תקיפה לשם גניבת תיק ובו 10,000 דולר, ולת"פ 11017-11-21 מדינת ישראל נ' שלמה אדרי - בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית של סם מסוג קנבוס במשקל 7 גרם וסם מסוג קוקאין במשקל 10 גרם ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נסיבות העבירות במקרים אלו חמורות הרבה יותר מהנסיבות בענייננו והן לא רלוונטיות.

43. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו - במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שמדובר בשני אירועים במועדים שונים שבוצעו כלפי המתלונן וכלפי רכשו. מעשי הנאשמת פגעו במתלונן והותירו חבלה בגופו. על אף שכל אחת מהעבירות כשלעצמה כאמור אינה ברף הגבוה, בצירוף האירועים יש כמוכן נסיבה לחומרה. כמו כן, במעשיה של הנאשמת פוטנציאל לנזק בשל הסיכון להסלמת האירועים. לזכותה של הנאשמת התחשבתי בעובדה שהעבירות בוצעו בלהט הרגע מבלי שקדם להן תכנון מוקדם; בנסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע העבירות, על אף שאין בהן כדי להצדיק את ביצוע העבירות - ויכוח שנתגלע בינה לבין המתלונן בנוגע לשכירות;; לנזק לגוף ולרכוש שאינו גבוה ולכך שהדרכון נמצא בביתה של הנאשמת והושב למתלונן. ביחס לעבירת הסמים, מדובר בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. התחשבתי במדיניות אי ההפלה הנוגת ביחס להחזקת סמים לצריכה עצמית ובתקנות העבירות המנהליות (קנס מינהלי - החזקת קנאביס ושימוש בו לצריכה עצמית), התשפ"ב-2022, שנכנסו לתוקף ביום 01.04.2022 (טרם הגשת כתב האישום).
44. בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת נע בין 2 חודשי מאסר ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס, פיצוי למתלונן, והתחייבות להימנע מעבירה.
45. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התחשבתי בכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי וזוהי הפעם הראשונה בה היא נותנת את הדין בפלילים, התחשבתי בנסיבות חייה הלא קלות כמפורט בתסקיר שירות המבחן ובמצבה הנפשי, בהודאה שנמסרה בהזדמנות הראשונה ובלקיחת האחריות. עוד התחשבתי בכך שהנאשמת עברה הליך טיפולי משמעותי, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, ובנכונותה לערוך שינוי משמעותי בחייה.
46. במקרים המתאימים ניתן לחרוג ממתחם העונש בין אם לקולא מטעמי שיקום ובין אם לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ד(א) ו-40 ג(ב) לחוק העונשין).
47. בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל; עמד בית המשפט העליון על השיקולים שעל בית המשפט להידרש אליהם לשם חריגה ממתחם העונש ההולם:
- "... ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפטיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי - טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40 ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי".
- בע"פ 7353/18 חדד נ' מדינת ישראל, עמד בית המשפט העליון על חשיבותו של ההליך השיקומי לצורך קידום אינטרס החברה כולה:
- "... מצב דברים שבו עברין נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלאל ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ותוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשובם של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרתעה; לעיתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה".
48. מתסקיר שירות המבחן עולה כי לנאשמת מוטיבציה גבוהה, נכונות ומחויבות לעריכת שינוי מעמיק באורחות חייה ולטפל בדפוסיה המכשילים. היא עוברת תהליך טיפולי משמעותי הן במסגרת שירות המבחן והן במפגשים עם פסיכיאטר, הוכרה כסובלת מפוסט טראומה וקיבלה תמיכה כלכלית מביטוח לאומי, הביעה חרטה ולקחה אחריות על מעשיה. חיזוק להליך המשמעותי שהנאשמת עוברת מוצאים בעדות מר אלברט פנוילו מטעם הנאשמת. לכך מתווספת העובדה כי מדובר בנאשמת צעירה בת 32, נעדרת עבר פלילי.
49. בנסיבות המתוארות המאשימה הסכימה כי ניתן לחרוג ממתחם העונש הראוי בעניינה של הנאשמת.
50. הצדדים חלוקים ביחס לסוג העונש שיוטל על הנאשמת - מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות או צו של"צ.

51. במחלוקת זו לאור כל המפורט לעיל, אני מוצאת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשמת של"צ וצו מבחן כדי לאפשר לנאשמת להמשיך בשיקום תחת פיקוח שירות המבחן. עם זאת, כדי להמחיש לנאשמת את חומרת העבירות ולהרתיע מביצוע עבירות דומות מצאתי לקבוע צו של"צ בהיקף מעט גדול יותר מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן בתוספת ענישה צופה פני עתיד.
- התוצאה
52. בשים לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות לקולא ולחומרא שפירטתי לעיל, שנוגעות ואינן נוגעות לביצוע העבירה, מצאתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא תעבור עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת סמים.
- ב. 5 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא תעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 200 שעות שירות לתועלת הציבור, על פי תכנית שתוגש לאישורו של בית המשפט בתוך 45 ימים מהיום.
- ד. הנאשמת תעמוד בצו מבחן בפיקוח שירות המבחן, למשך 12 חודשים מהיום.
- בית המשפט הבהיר לנאשמת חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, וכן הובהר לנאשמת כי ככל ולא תשתף פעולה עם שירות המבחן, בית המשפט רשאי להפקיע את צו השל"צ ו/או צו המבחן, ולדון את הנאשמת מחדש במסגרת מתחם העונש ההולם.
- ה. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון עד ליום 01.08.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- לא תעמוד הנאשמת באחד מהשיעורים שנקבעו במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.
- בהחלטה על גובה הקנס וחלוקה לתשלומים התחשבתי כמצוות סעיף 40ח' לחוק העונשין בעובדה שהנאשמת מתקיימת בעיקר מקצבאות המל"ל ולאחרונה החלה לטענתה לעבוד כסייעת בבית ספר.
- ו. פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון עד ליום 01.08.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- מובהרות לנאשמת הוראות החוק לפיהן כל סכום שישולם ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר תשלום הפיצוי במלואו ייזקף לטובת הקנס.
- את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה.
 - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
- תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).
- ז. התחייבות בסך 3,000 ₪ למשך 3 שנים מהיום שלא תעבור אחת העבירות בהן הורשעה.
- ח. ניתן צו להשמדת המוצגים.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע.
- המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן.
- ניתן היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, במעמד הצדדים.